Кіровоградська обласна бібліотека ім. Д. І. Чижевського
Інв. №

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 10 квітня 1980 року • № 44 (2772) • Ціна 2 коп.

ГОСПОДАР — ЄДИНИЙ

Науково-виробничу конференцію, яка мала обговорити питання виробництва і використання кормів в області, відкрив перший секретар обкому Компартії України М. М. КОБИЛЬЧАК. Він відзначив актуальність питання, що розглядається, наголосив на тих завданнях, які випливають з рішень липневого (1978 року) Пленуму ЦК КПРС, постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по збільшенню виробництва грубих і сокоємних кормів у 1980 році та підвищення їх якості».

У конференції взяли участь перші секретарі міськкомів і райкомів партії, голови виконкомів районних Рад народних депутатів, голови і секретарі партійних організацій колгоспів, науковці державної сільськогосподарської дослідної станції, заступники голів колгоспів по виробництву кормів, механізатори.

(Закінчення на 2-й стор.)

БУТИ ПАРКУ ПЕРЕМОГИ

ЗВЕДЕМО ЗЕЛЕНІ ОБЕЛІСКИ

Ця операція так і називається — «Зелені обеліски». В ній візьмуть участь понад 3500 комсомольців з підприємств, колгоспів, організацій, установ, навчальних закладів Ульяновського району. Створити Всесоюзний парк Перемоги — значить звести живі зелені обеліски тим, хто визволяв наш рідний край від німецько-фашистських загарбників, тим нашим землякам, що полягли смертю хоробрих далеко від рідного дому.

Дерево нам'яті, алея нам'яті...

У селі Лозуватому Ульяновського району, наприклад, комсомольці колгоспу імені Фрунзе, учні місцевої середньої школи прийдуть до музею Героя Радянського Союзу Архипа Маніти. Посадять мальви і тополі, і появиться тут алея, названа іменем Героя.

А юнаки і дівчата з Ульяновського цукрозаводу прийдуть у день Всесоюзного комуністичного суботника після робочої зміни до свого стадіону разом з ветеранами війни. Кожен із них посадить дерево за себе і за солдата, що загинув, визволяючи Ульяновку від ворога.

— До посадки дерев готуємося заздалегідь, — каже перший секретар райкому комсомолу Лідія Солтик. — Розробляємо спеціальні проекти майбутніх скверів, парків, разом з керівниками господарств, депутатами сільських Рад народних депутатів комсомольські активісти вирішують, де і які дерева садити. Нам здається, що комсомольські сквери чи парки мають створюватись не тільки там, де вже «обжито» місця, — біля шкіл, будинків культури чи стадіонів. Треба враховувати перспективу забудови населених пунктів.

Минуть роки, десятиліття. Прийдуть сюди, до зелених обелісків, наші діти. Згадають полеглих героїв. І згадають нас, тих, хто залишив після себе на землі хороший слід.

І. ТЕТЕВА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

ШИРЯТЬСЯ РЯДИ

виробничників Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, які достроково виконали особисті п'ятирічні завдання.

Слідом за комсомольсько - молодіжною бригадою А. Скворцова і депутатом Верховної Ради УРСР Ю. В. Євтушенко про це рапортували фрезерувальниця Олена ОВОДКОВА і свердлувальниця Тетяна ЛИФАР з комсомольсько - молодіжного колективу В. Л. Бадова.

Цей, один із кращих на підприємстві молодіжних колективів, трудиться в другому механоскладальному цеху. Завжди відзначається злагодженістю дій і взаєморозумінням, добрим знанням дорученої справи — виробництва деталей для гідронасосів різних марок.

Результати роботи бригади В. Л. Бадова в ці дні (виконання змінних завдань на 120 процентів, інші фактори) свідчать, що загальний успіх прийде під час Всесоюзного комуністичного суботника. Бо саме в день «червоної суботи» КМК Бадова зобов'язався завершити виконання п'ятирічки.

КУРС — ЕКОНОМІЯ

У боротьбі за бережливість і економію енергоресурсів комсомольці однієї з найбільших в Європі Київської ТЕЦ-5 взяли в помічники кисень. Енергетики довели, що коли цього споконвічного ворога металу постійно вводити в труби разом з водою або парою, то окисна плівка, яка утворюється, захистить їх від корозії і продовжить строк служби втрое. Це лише один з прикладів втілення в життя допитливої думки молодих новаторів. Всього за минулий рік тут було впроваджено 272 раціоналізаторські пропозиції.

Крім того, ведеться велика робота по економії ресурсів на кожному робочому місці, впровадженню менш енергомістких процесів, зниженню втрат конденсату. Контроль за споживанням міст ом води і електроенергії повністю здійснюється автоматикою. Завдяки цьому станція має в своїй «копилці» понад 260 мільйонів заощаджених кіловат-годин електроенергії — такої кількості достатньо для видобутку більше мільйона тонн вугілля або виплавки сотень тисяч тонн металу.

Тон у творчому пошуку задає комсомольсько-молодіжний колектив вахти «В», очолюваний Сергієм Сердюком. Узявши зобов'язання зекономити до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна 760 тонн умовного палива і 1 мільйон 200 тисяч кіловат-годин електроенергії, він достроково справився з відповідальним завданням.

В. ЧЕРНИШУК,
кор. РАТАУ.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ПОЛЕ

Задля успіху

хліборобів працювали в зимовий період ремонтники. Адже від того, як «поведеться» техніка, чи буде вона надійною, залежить багато. Не схибить механізатор у часі, у дотриманні вимог агротехніки, не вийде з ладу керований ним агрегат — будуть оптимальні строки робіт наперекір примхливій весні, будуть дружні сходи і рясні врожаї.

Важливий екзамен триматимуть нинішнього року ті, хто вирощуватиме і збиратиме кукурудзу індустріальним методом.

Добре розуміють це ремонтники Новоархангельської райсільгосптехніки. Вони завчасно виготовили 240 вирівнювачів грунту (кукурудзу індустріальним методом у районі вирощуватимуть на семи тисячах гектарів). Доброю підмогою тут їм став багаторічний досвід слюсаря-інструментальника, наставника, комуніста Павла Семеновича Бойка та його молодих помічників Валерія Соколова і Федора Голобородька (на знімку внизу). Виконувати всі операції, чітко, злагоджено, без затримок запасних частин і матеріалів допомагав диспетчерський відділ райсільгосптехніки, очолюваний комуністом Анатолієм Борисовичем Будулатієм.

Фото В. ГРИБА.

ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

«ВИБИРАЮ СЕЛО ДЛЯ ПРОЖИВАННЯ»

3. ПУТІВКА В МАЙБУТНЄ

Заходило на вечір, коли я з Миколою Івановичем після довгої розмови, відвідавши кабінети і заняття старшокласників, вийшли у двір, щоб комбінатівською вантажівкою добратись у райцентр (головний навчальний корпус закладу нині займає приміщення старої десятирічки у селі Грушка).

— Багато наорозказував вам, а про випускників, які уже зараз трудяться у колгоспах, не обмовився й словом, — раптом зізнався директор. — А тут саме нагода трапляється: он бачу, — показав очима, — сюди якраз поспішає Олена Степанівна Бойко, вона в нас прибиральницею працює. Думаю, що розкаже про своїх синів краще від мене.

Олена Степанівна, мати двох синів, які минулого року закінчили навчання у комбінаті, і справді виявилась чудовою співбесідницею. Коли запитали про хлопців, враз пожвавішала, задумалась на хвильку — з чого б почати? — і:

— Мабуть, кожна мати побивається, щоб її діти не покидали батьківського гнізда, аби було кому пригріти нашу старість. Турбувалась про це і я. Проте силувати не силувала — якщо задумав щось, то хіба вмовиш. А ще хлопці сусідські, так якось склалося, подались у місто. Ну, думаю, — переманять вони і моїх. Та скоро прийшло заспокоєння: обидва — і Серьожа, і Юра — зізналися, що зостануться працювати в колгоспі. Зараз один робить на ДТ-40, другий водить Т-74. У нас і батько тракторист. Можна сказати — механізаторська сім'я. Вечорами як зберуться за столом, то тільки й балачок що про трактор. Сперечаються, доводять щось... А що ще, я знаю?.. Хороші вони в мене, працьовиті, люблять свою роботу...

Любити свою професію — ось те, чого прагнуть виховати в своїх учнів директор комбінату, викладачі. За два роки навчання, які проводяться лише раз на тиждень, це зробити нелегко. І треба докласти чимало зусиль, щоб досягти поставленої мети.

Сільському господарству зараз потрібні грамотні спеціалісти, не залежно від того, на якій ділянці виробництва вони працюють, яку займають посаду. В основі профорієнтації та навчання учнів Ульяновського міжшкільного навчально-виробничого комбінату лежать конкретні запити колгоспів і радгоспів. Інакше й бути не може. Адже заклад орієнтується саме на господарства свого району. Бажання школярів опанувати ту чи іншу професію тут уміло координують із суспільними інтересами, інтересами сільськогосподарського виробництва. Від потреб колгоспів залежить, яких спеціальностей навчатимуть дітей у комбінаті, скільки потрібно конкретних спеціалістів.

Тепер, приміром, кожне господарство має обчислювальні машини. Здебільшого вони зберігаються законсервованими, тому що фахівців, які б уміли ними бездоганно користуватися, ще не вистачає. Комбінат узяв це до уваги. Починаючи від звичайнісінької рахівниці і арифмометра школярі вчаться працювати з більш складними обчислювальними машинами. Торік підготовлено 80 операторів. Може це забагато? Ні, слід враховувати й те, що не всі вони підуть працювати на село, і не тільки в Ульяновський район.

— Таке ж становище і з холодильними установками. — говорить М. І. Ковальчук. — Господарства їх закупили, а обслуговувати, ремонтувати — нікому: бракує таких спеціалістів. З нового навчального року ми й на цю спеціальність орієнтуватимемо молодь.

Появляться незабаром у комбінаті групи, які вивчатимуть будівельну справу, готуватимуть тут електро- та газозварників.

Чимало запланованого з часом стане дійсністю. Про це турбується не лише директор. Питання закріплення молоді на селі вирішується в районі спільно партійними, радянськими, комсомольськими органами. Постійну допомогу і підтримку надає комбінату перший секретар райкому партії М. Н. Черниченко. Цікавляться справами закладу працівники райкому комсомолу.

Через два місяці найстарших комбінатівців благословляткмуть на самостійне життя. А ще кількома тижнями раніше вони писатимуть твір на тему: «Ким я буду?» Багато хто не вагатиметься, бо вирішили це питання раніше. Вони вже знають свій шлях, що почнеться від випускного вечора, на якому разом з атестатом про середню освіту їм вручать посвідчення спеціаліста сільського господарства. Молодь хазяйнуватиме на землі, квітчатиме її зелом, турбуватиметься про її здоров'я, зустрічатиме на ній сонце вдосвіта. Пишний коровай віддячить земля молодим господарям, дбайливим і працьовитим їхнім рукам.

«Вибираю село для проживання» — кажуть вони зараз. Щиро, відверто, гордо! Знайти ці слова їм допоміг міжшкільний навчально-виробничий комбінат.

В. БОНДАР.

ГОСПОДАР — ЄДИНИЙ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Про стан і завдання кормовиробництва області у світлі постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по збільшенню виробництва грубих і соковитих кормів у 1980 році та підвищенню їх якості» розповів присутнім голова виконкому обласної Ради народних депутатів **В. І. Желіба.**

Рівень механізації і концентрації у тваринництві області зріс, відзначив доповідач, поліпшилось ведення племінної справи. І все ж галузь лишається низькоефективною. Цього року державі недодано чимало м'яса і молока, особливо низька продуктивність корів у Вільшанському, Компаніївському, Гайворонському і деяких інших районах.

У чому ж причина? У відставанні кормової бази, невідповідності її сучасним вимогам. У більшості господарств області до цього часу кормовиробництва не було виділено в окрему галузь. Кормами займалися всі і ніхто конкретно. А у семи няньок, як відомо, дитя без ока. Мабуть, тому віддача кормового гектара в колгоспах і радгоспах Кіровоградщини надзвичайно низька. Настав час перевести кормовиробництво на механізовану основу, віддати цю справу в одні руки, єдиному господареві, а саме: комплексному механізованому загонові. На цій основі можна добитися підвищення врожайності кормових культур.

Там, де кормовиробництво поставлено на промислову основу, результати добрі. Скажімо, в колгоспі «Зоря комунізму» Новосархангельського району віддача кормового гектара навіть минулого, несприятливого року становила 49 центнерів кормових одиниць, у колгоспі імені 60-річчя Жовтня Гайворонського району — 59,6 центнера. А ось у Компаніївському районі врожайність кормових культур була низька — трохи більша 18 центнерів кормових одиниць з гектара.

Доповідач навів іще чимало вагомих аргументів на користь механізованої заготівлі корма. Говориз і про інші резерви підзищення продуктивності громадського тваринництва. Це — використання побічних продуктів рослинництва: жому, гички цукрових буряків, соломи, соняшникових кошиків; впровадження високопродуктивних сортів сільськогосподарських культур; поліпшення структури посівів; використання висококалорійних, багатих на протеїн кормових культур. Досі процент люцерни в кормовій групі багаторічних трав незначний. Треба добитися, щоб половина грунтів, відведених під багаторічні трави, була засіяна люцерною, багатою на протеїн.

Великим резервом збільшення виробництва кормів доповідач вважає зрошення. Адже не секрет, що інколи богарний гектар дає навіть більше кормів, ніж поливний. Та все ж основний резерв — це організація кормовиробництва і кормозаготівель по-новому: використання комплексних механізованих загонів з акордно-преміальною системою оплати праці. Що ж являє собою такий загін? Це — госпрозрахункова одиниця, завданням якої є вирощування, заготівля, переробка і підготовка кормів до згодовування з мінімальними затратами праці, а також ефективніше використання землі і техніки. Механізований загін виконуватиме весь агротехнічний комплекс робіт, спрямований на підвищення культури землеробства, поліпшення насінництва кормових культур, правильне застосування системи добрив і здійснення інших заходів по кормовиробництву. За ним буде закріплено землю і необхідну техніку. Одним словом, члени загону здійснюватимуть увесь комплекс кормовиробництва: від підготовки грунту, сівби, догляду за посівами до збирання врожаю, перевезення його переробки, використання на тваринницьких фермах.

Заступник голови президії Південного відділення ВАСГНІЛ, директор інституту кормів професор **І. П. Проскура,** що взяв участь у роботі конференції, навів приклади, коли використання механізованих загонів дає віддачу в п'ятора раза вищу при однакових затратах.

В обговоренні доповіді виступили: перший секретар Гайворонського райкому Компартії України **М. Д. Зятін,** завідуючий відділом тваринництва обласної сільськогосподарської дослідної станції **Н. Г. Бондаренко,** голова колгоспу імені Щорса Долинського району **А. Т. Демчук,** інші товариші.

Із заключним словом на конференції виступив перший секретар обкому Компартії України **М. М. Кобильчак.**

Славний шлях пройшов військовий льотчик полковник у відставці О. П. Смирнов. Сталінград, Білорусія, Польща, Німеччина — основні віхи його фронтової біографії. За успішні бойові дії, мужність і відвагу він удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Тепер Олексій Пантелійович працює заступником начальника штабу Львівського об'єднаного авіазагону, веде велику виховну роботу серед молодих авіаторів.

На знімку: О. П. СМИРНОВ (другий справа) розмовляє з льотчиками.

Фото В. ПЕСЛЯКА.
(Фотохроніка РАТАУ).

ІДЕОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ТВАРИННИКІВ

БЕЗІНІЦІАТИВНІСТЬ

Перед конторою колгоспу імені Дзержинського увагу кожного привертають яскраві стенди із засобами наочної агітації. Та й не можуть не привертати, бо виконані майстерно, оформлені зі смаком, а головне — з них можна довідатись, чим живе господарство напередодні славного ювілею — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Мою увагу прикував стенд штабу соціалістичного змагання, який працює під керівництвом партійної організації. Матеріали його мали кільна рубрик. Під однією — вітали переможців змагання за перший квартал, під іншою — можна було знайти пропозиції, розповідь про передовий досвід колгоспних маяків, під третьою — критикували відстаючих.

Видно було, що в господарстві серйозно ставляться до соціалістичного змагання і до його ідеологічного забезпечення. Цю думку, здавалося, підтверджував і свіжий випуск «Комсомольського прожектора». Приїхав я до Компаніївки 8 квітня, а «КП» випустили сьомого. Та, як виявилось, це був єдиний номер стінгазети в нинішньому році. Розчарування викликала й розмова із секретарем комсомольської організації Олександром Завгороднім. Темою її стало ідеологічне забезпечення змагання тваринників. З'ясувалося, що хоч і стенди є, і відповідна робота в господарстві ведеться, та робиться це... без участі комсомольської організації. Як же так сталося?

У колгоспі 50 членів ВЛКСМ. Більшість із них — механізатори, спеціалісти. На кожній із чотирьох МТФ одна-дві молоді доярки. Молоді до тридцяти років, якщо вірити Олександрові, мало, хоча скільки ж таки юнаків і дівчат цього віку зайнято у тваринництві, секретар так і не зміг сказати. Але ж у господарстві є свинотоварний комплекс, де працює 9 членів ВЛКСМ та ще кілька (О. Завгородній точно не знає, скільки) чоловік до 30 років. Створено там і комсомольську групу, яку очолює Віктор Іллющенко. Здавалося б, вона повинна повсякчас відчувати турботу з боку комітету комсомолу — адже це єдина молодіжна група, що працює у тваринництві. Повинна б... На жаль, секретар комсомольської організації навіть не зміг розповісти, як же проходить там соціалістичне змагання. Більше того, ні в особистих комплексних планах «Учимося комунізму, будуємо комунізм», ні в інших паперах секретаря нам так і не вдалося відшукати, які ж ці зобов'язання. Правда, вони, кажуть, є в економіста колгоспу...

До речі, про особисті комплексні плани. Дванадцять із 50 я переглянув. Востаннє їх заповнювали... під час першого етапу Ленінського заліку. Із зобов'язань дев'яти комсомольців, які працюють нині на комплексі, з того часу лишилися зобов'язання лише Галини Роїк (та й та нині в декретній відпустці). Звичайно, кожен комсомолець на початку року брав ті чи інші зобов'язання. Жаль тільки, що комсомольська організація до цього не мала ніякого відношення. Тому й не дивно, що тут навіть громадсько-політичної атестації не відбулося.

Гортаю план роботи, складений Олександром Завгороднім, котрий очолив комсомольську організацію в січні цього року. На березень заплановано засідання комітету комсомолу з порядком денним: «Про участь молоді відділків №№ 2 і 3 в третьому етапі Ленінського заліку». Тут, напевне, без розмови про участь юнаків і дівчат у трудовому суперництві напередодні ленінського ювілею важко обійтися. Та, виявляється, подібного засідання не було. Причини? Секретар так і не знайшов їх. Досить «оригінальні» й інші пункти плану: «Створити комсомольсько-молодіжні колективи до (?)», «створити агіткультбригаду», «скласти список учасників художньої самодіяльності», «створити молодіжний ансамбль», «систематично підбивати підсумки соціалістичного змагання між КМК» (яких у господарстві так і не створено) і т. д. Всі ці досить реальні задуми не знайшли поки що свого втілення.

У розмові Олександр називав деякі, на його погляд, об'єктивні причини, що не дають можливості налагодити роботу, зокрема ідеологічне забезпечення змагання молодих тваринників. Звичайно, те, що протягом останнього часу в господарстві перемінилося кілька секретарів, не могло не відбитися на комсомольській роботі. Але ж новообраний комітет комсомолу на чолі з Олександром Завгороднім за три місяці міг і повинен був хоч би взятися за налагодження роботи. Якщо говорити про ідеологічне забезпечення соціалістичного змагання молоді, то тут комсомольцям не треба далеко ходити по досвід, а слід просто повчитися у партійної організації. Є чудова можливість використовувати для цього не тільки різноманітні засоби наочної агітації, а й колгоспну багатотиражну газету «Ленінець». Поки що комсомольським питанням у ній було присвячено лише дві коротні інформації секретаря, в одній з яких критикувалі діяльність штабу «КП». Важко повірити, але комітет комсомолу самоусунувся від роботи з молоддю, що працює в тваринництві, не цікавиться її проблемами, не дбає про моральне заохочення. Чи не тому так мало юнаків і дівчат зайнято у тваринництві, що не відчувають вони уваги ні до себе, ні до результатів своєї праці?

Незрозуміла й позиція Компаніївського райкому ЛКСМУ. Там досі не визначили, хто ж з апарату візьме під свій контроль колгосп імені Дзержинського. Викликає подив і пасивність О. Завгороднього, колишнього працівника райкому комсомолу, який за три місяці так і не добився відчутних зрушень у роботі. Бо чи може вважатися великим досягненням вчасна сплата організацією членських внесків? Досвід комсомольської роботи у секретаря є, от якби до нього ще бажання та ініціативності...

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Експедиція «МК» «Подвиг»

Операція «Пам'ять»

ХУСТИНА З КВІТКОЮ ЖИТТЯ

Пам'ятний знак на місці страти патріотів «Спартака»

Нові експонати музею

Їх спочатку хотіли стратити в глинищах біля ставу. Але начальник поліції Корда змінив своє рішення:

— Тут близько хати. Можуть почути, можуть пізнати, розгадати нашу таємницю.

А таємницею операції «Кобра», яку проводили фашисти з поліцаями, було те, що вони хотіли знищити членів штабу підпільної комсомольської організації «Спартак» і пустити чутку, що це зробили народні месники з партизанського загону «Південний». Підступний зрадник виказав про них усе, що знав, — де живуть, коли бувають дома, як краще схопити, щоб усе було «шито-крито».

І ось їх везуть до Галочанського лісу, туди, де височить солом'яний навіс — улітку хлібороби Красногірки і Манжурки ховали тут від дощу обмолочене зерно.

Вони стали плече до плеча — восьмеро патріотів, нескорених, незламних, тих, хто мстив ворогові, хто ніс правду людям про переможну ходу Радянської Армії, рятував від поневолення бранців, допомагав продовольством і зброєю партизанам...

Пролунали автоматні черги. Запалав навіс, на голови спартаківців падали вогняні сніпки. Бузувіри замітали сліди.

Нестало наставниці юних патріотів комуністки Марії Іванівни Малої, перестали битися серця командира бойової групи Михайла Громового, комсомольського ватажка Люби Рижа навіс, який стояв під лісом до війни...

— Є у нас хустина Малої, — розказує Кулик. — Зібрали ми документи, видані жителям нашого села керівниками партизанського загону «Південний», котрі допомагали народним месникам. А це ось зброя радянських воїнів, яку спартаківці збирали на полі бою влітку сорок першого і передавали партизанам...

З початку року в Красногірці побувало понад 30 делегацій — з Київського інституту іноземних мов, робітники Побузького нікелевого заводу, школярі Голованів-мар, комсомольців Олени Бойко, Михайла Самчишина, Дарії Дубової, Надії Черевичної, Єлизавети Фурман...

І тільки через багато літ люди взнали правду про ту страшну ніч тринадцятого листопада 1943 року...

Директор музею підпільної комсомольської організації «Спартак» Георгій Кулик розповідає про цю жахливу розправу червоним слідопитам середньої школи № 9 м. Кіровограда, що приїхали в Красногірку. Потім додає:

— На цьому місці, де було страчено спартаківців, наприкінці квітня ми встановимо пам'ятний знак. За спеціальними кресленнями, скориставшись спогадами старожилів, ми збудуємо такий самий, який стояв тут до війни.

Тепер у Красногірці є свій музей. Його експонати розповідають про бойовий шлях 25-ї Червонопрапорної стрілецької дивізії, про бої за Кіровоград, про партизанську боротьбу на Кіровоградщині, про трудові звершення сучасників.

Георгій Кулик показує десятки листів, що прийшли на адресу музею і червоним слідопитам з клубу «Патріот», створеного в місцевій школі, — від комсомольців і піонерів Казані, від школярів Толбухінського округу НРБ, від сестри загиблого Петра Граматчикова, що був першим порадником спартаківців, підтримуючи з ним зв'язки з партизанського загону.

Красногірка пам'ятає. Красногірка вічно пам'ятатиме своїх дочок і синів, які лишили для нас щасливі весни.

М. ВІНЦЕВИЙ.
с. Красногірка
Голованівський район.

На знімку: члени клубу «Патріот».

КОЛЕКЦІЯ

АМАТОРАМ ФІЛАТЕЛІЇ

Міністерство зв'язку СРСР цього року випустить 75 марок і 5 блоків. Важливе місце займуть марки, присвячені 63-річчю Великого Жовтня і 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Буде продовжено започатковану раніше серію «Видатні діячі КПРС і Радянської держави» блоком до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна і півстоліття заснування ордена Леніна. Філателісти покладуть до своїх клясерів марки з портретами М. І. Подвойського і Маршала Радянського Союзу О. М. Василевського. В серії «Наша країна» вийдуть поштові мініатюри на честь 600-річчя Куликовської битви, півстолітнього ювілею утворення Радянської Мордовії, 60-річчя Вірменської РСР, радянських досліджень в Антарктиді. Вийде в світ марка, присвячена Конференції з питань безпеки в Європі (Мадрід).

Про вітчизняні вертольоти Як-24, Мі-8, Мі-10к, Ка-26, Б-12, космічні дослідження розповість розділ «Наука і техніка». На марках серії «Науково-дослідний флот СРСР» буде зображено пароплави «Академік Сергій Корольов», «Отто Шмідт», «Михайло Сомов», «Академік Келдиш», «Валеріан Уряєв», «Ак-Даг». Любителі мистецтва поповнять свої колекції блоком і п'ятьма марками, де зображено О. Г. Венеціанова, М. С. Сар'яна, О. К. Саврасова, А. Рубльова, К. Д. Фловицького, М. В. Нєврєєва. Зарубіжний живопис представить мініатюра, присвячена 200-річчю з дня народження Ж.-О. Енгра.

У розділі «Охорона навколишнього середовища» готуються до випуску п'ять мініатюр серій «Фауна. Цінні породи хутрових звірів» і «Флора. Дерева, що підлягають охороні».

Аматори спортивної філателії одержать поштові марки, випущені до Олімпіади-80: дві серії по п'ять мініатюр із зображенням різних видів легкої атлетики і поштовий блок «Естафетний біг». У лінії в розділі «Туризм під знаком олімпійських кілець» вийдуть 10 мініатюр, що розкажуть про міста, де відбудуться олімпійські змагання. Ще зі спортивної тематики з'являться п'ять марок та один блок на честь зимових Олімпійських ігор у Лейк-Плесіді. Крім названих мініатюр, цього року буде випущено нову стандартну марку для потреб населення і підприємств зв'язку, на якій зображено державний прапор СРСР.

Усі згадані вище марки та блоки можна придбати в кіосках «Союздруку». Але філателістичний матеріал одержують передусім члени місцевих відділень Товариства філателістів.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
член правління обласного відділення Всесоюзного товариства філателістів.

Славиться у Петрівському районі чоловічий вокальний ансамбль Зеленського Будинку культури, який очолює художній керівник Юрій Демченко. У репертуарі ансамблю кращі українські і російські пісні, які з задоволенням сприймають глядачі. Нещодавно аматори стали лауреатами обласного огляду художньої самодіяльності.

На знімку: художній керівник Юрій Демченко. смт Петрове.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

КОНКУРС-ОГЛЯД

Відбувся обласний заключний огляд-конкурс агітаційно - художніх бригад клубних закладів системи Міністерства культури УРСР «На марші п'ятирічки», присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Серед народних самодіяльних колективів перше місце поділили агітаційно-художні бригади Петрівського та Новоукраїнського районних будинків культури.

Серед агітколективів сільських клубів переможцями стали культармійці з Рівного (Новоукраїнський район) і Конецкуватого (Новоархангельський район). Причому рівнянці вибороли перше й третє місця (колективи, що їх очолюють В. М. Гаршанов і Г. П. Погоріла). Перше місце серед колективів районних будинків культури посіли культармійці Новгородківського РБК, на другому — Голованівського РБК, на третьому — Новоархангельського.

РЕЗОНАНС

«ГУБИТЕЛІ»... КНИГИ

Минуло майже три місяці з часу публікації в «Молодому комунарі» статті «Губителі»... книги», в якій порушувалась проблема збереження книг.

Стаття викликала широкий резонанс серед бібліотечних працівників і читачів. Багатьом читачам, прізвища яких не були названі в статті, вона нагадала про те, що час повернути взяті книги.

Зменшилась загальна кількість читачів-боржників. Якщо на початок 1979 року їх було близько 1000, то на цей же час нинішнього лишилося 300. Та це не може заспокоювати. Ще дуже багато дорогоцінного часу витрачається на роботу з боржниками. На жаль, так і не принесли книг деякі горе-читачі, що згадувались у статті. Ми знову були змушені відвідати Е. Плитка, і тільки після цього він віддав книги. А як примусити повернути книги Н. Приходько, К. Бабаєву, Т. Кухту?

Дуже прикро буває, коли читачі, що вважались нашими активістами, зловживають виявленим їм довір'ям.

Про це свідчить випадок з Михайлом Шляніним, учнем 8-го класу 19-ї школи м. Кіровограда. Він першим узяв книгу В. Г. Борисова «Юний радіолюбитель» і повернув її без багатьох сторінок.

І такі випадки, на жаль, не поодинокі.

Думаю, що і вчителям, і батькам потрібно виховувати змалку в наших дітях повагу, бережливе ставлення до книги. Тоді й нам, бібліотечним працівникам, буде легше виховувати наших читачів на кращих прикладах із книг.

Щодня, як і завжди, багато читачів чекають кваліфікованої зустрічі з цікавою книгою. І ми сподіваємося, що, взявши книгу в бібліотеці, ви пам'ятатимете про те, що вона потрібна й іншим.

Л. МАТВІЄНКО,
завідуюча відділом обслуговування обласної бібліотеки для дітей імені А. П. Гайдара.

ДО 1500-РІЧЧЯ КИЄВА

СЮЖЕТИ ДЛЯ СУВЕНІРІВ

Монументальну вазу «Київська Русь» виготовила художниця Коростенського фарфорового заводу імені Дзержинського В. Долгачова. Для розписів майстриня використала сюжети старослов'янського епосу, старовинні орнаменти, застосувала спеціальні керамічні фарби, золото. Знаменній даті — 1500-річчю Києва — вона присвятила також велике настінне блюдо, серію сувенірних мініатюр з кераміки, а тепер працює над вазою на тему дружби трьох братніх народів — російського, українського, білоруського.

Цифра «1500», старовинні герби Києва, ордени, якими відзначено столицю України, прикрашають багато робіт талановитих майстрів Валентини і Миколи Трегубових, І. Ткаченка, М. Гаврилова, М. Старченка. До ювілею міста за їх ескізами буде випущено понад 50 тисяч пам'ятних сувенірів. Різнопланові вироби готують також художники і скульптори Баранівського, Городницького, Довбишівського фарфорових заводів. Ознайомившись з пам'ятниками Києва, його історичними місцями, музеями, вони зробили багато зарисовок, які тепер використовують у своїй роботі.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.
Житомирська область.

Присвячується вождеві Жовтня

«Ім'я Леніна в серці кожному» — девіз виставки творів юних художників, яка відкрилася 7 квітня в Палаці піонерів і школярів на Ленінських горах.

Близько трьох тисяч робіт експонується тут. І в кожній — сонячний, яскравий світ щасливого дитинства, наповнений цікавими піонерськими справами, мріями, дружбою, навчанням.

Виставка підбиває підсумки творчого змагання юних майстрів пензля і різця, яке проводиться в рамках VIII фестивалю мистецтв піонерів і школярів Москви на честь 110 річниці з дня народження В. І. Леніна.

(ТАРС).

... Промінь світла вихоплює з темряви юні обличчя. На сцені — діти тих, хто здобував Перемогу. Юні читають листи з фронту. Говорять схвильовано, слова розуміють серцем — через кожну оселю чорним попелом пройшла війна. Вони читають, а за ними, вміло висвітлені прожектором, виростають тіні — то вони самі, то їхні батьки. Немов питають: «Хто ви? На що готові?» І не зрадити світлої пам'яті, і тримати перед нею одзіт усе життя... Так і називається програма художньої агітбригади «Факел» Будинку культури Побузького нікелевого заводу — «Пам'ять не холоне».

На фото: агітбригада «Вогник».

Дзвінкою піснею і словом запальним

6 квітня у приміщенні Палацу культури імені Жовтня відбувся обласний заключний огляд-конкурс агітаційно-художніх бригад профспілкових закладів культури «На марші п'ятирічки», присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги.

Естафету приймає агітбригада Палацу культури імені Леніна шахтоуправління «Ватутінське». Програму свою культармійці назвали — «На марші п'ятирічки». Про нелегку й почесну шахтарську працю, про боротьбу за мир — виступ агітбригади.

Близько 200 чоловік з 15 агітбригад узяли участь в огляді-конкурсі. І в кожної — свій підхід до розкриття теми.

... Маленькі хлопчик і дівчинка обережно беруть глобус із рук дорослих. Їм, дітям нашим, нести в руках долю планети. Лунає пісня «Дамо землю кулю дітям!» Учителі школи № 10 м. Світловодська виступають в агітбригаді із символічною назвою «Романтики». У програмі — сценки із шкільного життя. Деякі з них вирішено в сатиричному плані. Та цим лише підкреслюється серйозність поставлених проблем.

Агітбригади змінюють одна одну. Виступають творчі колективи заводу чистих металів, школи-інтернату № 2 (м. Світловодськ), Кіровоградського ремзаводу Укрремтресту. Агітбригада — це творчість, оперативність. Агітбригада — це дієвість, бойовитість. Цифри зростання, факти великих звершень немов оживають, звучать зі сцени в інтермедіях, куплетах, сценках. Культармійці славлять пісню передовиків виробництва. Сутужно на вістрі гострого слівця ледарям, бракоробам, п'яницям. І те, що ми бачимо кожного дня, показано так, що примушує замислитись, закликає до дії.

Під час перерви беремо інтерв'ю у старшого методиста театрального відділу обласного міжспілкового Будинку самодіяльної творчості трудящих Л. І. Абрамової, члена журі:

— Тема 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, 35-річчя Перемоги — у програмах усіх учасників. Ідеї Леніна живуть, перемагають, кличуть до боротьби народи планети, Леніну звітують про звершення трудових буднів — ось лейтмотив виступів культармійців. Про подвиги народу в дні війни, героїку мирної праці розповідають агітбригади. Зросла й майстерність колективів. Порадував нас, наприклад, виступ агітбригади Кіровоградського ремзаводу Укрремтресту.

У процесі огляду-конкурсу були особливо помітними і наші недоліки. Мало уваги приділяють художнім агітбригадам обкоми профспілок робітників та службовців сільського господарства й заготівель, робітників харчової промисловості. Хотілося б, щоб у своїх виступах культармійці ще ширше пропагували передовий досвід, частіше використовували технічні засоби. До речі, в наступних виступах учасників конкурсу ми побачимо вміле застосування агітаційного унаочнення, сміливі пошуки в режисурі.

...Звуки тамтама, як гучні удари серця, що калатає тривожно. На планеті — неспокій, на планеті — коричневі змії фашизму. Кожен удар тамтама відлунням у душах озветься. Кожен імпульс тривоги боляче горло стискає. І моя, і твоя це біда і тривога, ровеснику, — біль Іспанії, біль Кампучії, обірвана пісня Хара... «Поки ми єдині — ми непереможні. Поки ми єдині...»

Звучить тамтам... Це — не просто виступ. Це — театр. Театр з кваліфікованою режисурою, майстерністю виконання, злагодженістю ансамблю. «Землі тривожна доля» — ось тема і назва виступу художньої агітбригади «Супутник» студентського клубу інституту сільськогосподарського машинобудування.

І знову нас запрошує агітбригада. Культармійці Будинку культури Олександрійського електромеханічного заводу назвали свою програму «Подивись навкруги, товаришу!»

Проходять перед глядачами колективи. На квадраті екрана — документальні кадри. Слайди, агітплакати, фотографії передовиків — все органічно вплітається в канву виступів, допомагає розкрити тему.

... Червоні зірочки — в руках дітей. Так і повинно бути. Те найдорожче, завойоване багатьма поколіннями в тяжкій борні, приймуть, як естафету, діти. І пронесуть через віки. Багато приємних хвилин подарували нам члени агітбригади «Вогник» Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка».

Тому й визнало журі переможцями червонозорівців (керівник народної самодіяльної художньої агітбригади П. М. Ришков) і колектив КІСМу (керівник Б. І. Дученко). Призові місця також посіли художні агітбригади «Факел» Будинку культури Побузького нікелевого заводу (керівник Ю. С. Турпак), «Вуглинка» Палацу культури імені В. І. Леніна шахтоуправління «Ватутінське» (керівник О. І. Авдєєнко), «Романтики» (керівник Л. Г. Бережна), агітбригада Будинку культури Олександрійського електромеханічного заводу (керівник Т. В. Скоромна).

С. ЛІАНОВА.

СПОРТ

СПОРТИВНА СТОРІНКА „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

У школі — іменини

Минає п'ять років з того часу як в ДЮСШ облспорткомітету прийшли перші наші вихованці. Нині на відділеннях гімнастики, плавання, легкої атлетики навчаються більше 350 школярів обласного центру, працюють 35 навчальних і 30 абонементних груп з плавання.

Наші тренери вже підготували 5 майстрів спорту 13 кандидатів у майстри, 31 першорозрядника, 566 спортсменів масових розрядів. Людмила Іванова та Наталія Азімова стали чемпіонками республіканської ради ДСТ «Буревісник» із спортивної гімнастики, багато наших вихованців були призерами республіканських спартакіадних змагань школярів.

Л. СМИРНОВА,
старший методист ДЮСШ облспорткомітету.

На знімку: в плавальному басейні ДЮСШ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ПІД ЗНАКОМ П'ЯТИ КІЛЕЦЬ

У рік VII Спартакіади Української РСР двоє вихованців Володимира Костянтиновича Іванця (СК «Зірка») стали майстрами спорту з легкої атлетики. Вищого спортивного звання досягли студент факультету фізичного виховання педінституту Леонід Левченко і тренер спортивного клубу «Зірка» Любов Савенко.

НОВАЧОК СТАЄ МАЙСТРОМ

По-різному йшли вони до заповітної мети. Зарівняно короткий строк піднявся на майстерський п'єдестал Леонід Левченко. Згадаймо, як це було. Торік на чемпіонаті центральної ради товариства «Авангард», що проходив у Донецьку в січні, він вперше показав норматив майстра спорту в потрійному стрибку (16 м 04 см). Потім протягом року тричі незмінно поліпшував цей результат: На спартакіаді спортклубів центральної ради товариства «Авангард» у квітні — 16 м 06 см; на міжвідомчій спартакіаді України наприкінці квітня в Алуште — 16 м 09 см; на VII Спартакіаді України у Донецьку в червні — 16 м 39 см! Останні два показники стали призовими: спортивна копилка Леоніда поповнилася срібною і бронзовою медалями. Додамо до цього, що Левченко — член збірної команди України з легкої атлетики, срібний призер міжнародної матчової зустрічі Україна — Румунія. І все це досягнуто протягом одного року.

Складнішим був шлях до заповітного рубежу у Любові Савенко. Більше десяти років для цього невистачало кількох десятих секунд. Але минулий рік став таки врожайним. Вона завоювала бронзову медаль в естафеті 4×400 метрів на VII Спартакіаді України, показала час 2 хв. 03,2 сек. з бігу на 800 метрів. Це — новий рекорд центральної ради товариства «Авангард», який не поновлювався 19 років і належав чемпіонці Олімпійських ігор у Римі спортсменці з Дніпропетровська Людмилі Лисенко.

Ми докладно розповіли про спортивні здобутки Леоніда Левченка і Любові Савенко — вихованців тренера В. К. Іванця, тому що підготовка двох майстрів спорту з легкої атлетики протягом одного року в наших умовах — досягнення неабияке. Досить сказати, що за весь 35-річний післявоєнний період майстрами «королеви» спорту стали на Кіровоградщині лише шість легкоатлетів.

За 15 років тренерської роботи В. К. Іванець добре врозумів, що спортивний талант, даний людині, не лише від природи. Природні якості потрібно збуджувати, розвивати, вдосконалювати. А це досягається тільки впертою працею, тільки трудолюбиві добиваються високих результатів. І ще в одному впевнений тренер: справжній спортсмен повинен обов'язково виховуватися в колективі. Колектив — найбільш дійове середовище позитивного впливу на людину.

Спортсмен виховується з дитинства. Тож Іванець на громадських засадах веде спецклас з легкої атлетики в середній школі № 5. Кращі з учнів переходять в дитячо-юнацьку спортивну школу спортклубу «Зірка», де теж під керівництвом Іванця вдосконалюють спортивну форму. І, нарешті, — група спортивної майстерності. Тут особливо рельєфно проявляється вміння наполегливо трудитися. Легкоатлети тренуються шість разів на тиждень, причому тричі — з подвійними тренуваннями (по три години кожне). Таким чином, провідні легкоатлети спортклубу «Зірка» віддають тренуванням по 24 години на тиждень. У групі всі допомагають один одному, взаємний контроль, самоконтроль, один з найважливіших принципів у роботі відділення легкої атлетики.

І ще одне невід'ємне правило. Тренер впевнився, що чисто спортивна робота повинна поєднуватися з громадською. Тому тримає постійний зв'язок з профспілковими, комсомольськими організаціями заводу «Червона зірка», загальноосвітніми школами, іншими навчальними закладами, з батьками своїх вихованців. Як правило, в потрібних випадках вони — його порадники і помічники.

В нинішньому, олімпійському році легкоатлети накреслили для себе нові рубежі. Л. Левченко боротиметься за звання майстра спорту міжнародного класу, В. Легких поставив завдання виконати норматив кандидата у майстри спорту, П. Армашов — завоювати призове місце на першості СРСР серед юніорів. Отже, школа В. К. Іванця пустила глибоке коріння і, немає сумніву, дасть ще дорідніший урожай.

... Приходить в секцію новачок. Тренер віддає всі сили на те, щоб зробити з нього хорошого легкоатлета, справжню людину — гуманну, справедливу, сильну, спритну, витривалу. І вводить його в дивний світ спорту, вводить обережно і вміло.

М. ОРЛЮК.

ВІД ЗНАЧКА ГПО — ДО ОЛІМПІЙСЬКОЇ МЕДАЛІ

Коли мова заходить про здобутки спортсменів Світловодського заводу чистих металів, то нагелос робиться передусім на співдружності комсомольських, фізкультурних і дтсаафівських активістів підприємства. І нині кожен комсомолець, кожен молодий робітник, виступаючи на комсомольських зборах за підсумками громадсько-політичної атестації з порядком денним: «З ім'ям Леніна, під керівництвом Комуністичної партії — на труд і на подвиг!», рапортує про свої трудові здобутки і про те, як склав залік з фізичної і військово-технічної підготовки. Рапортують про свою готовність стати в шеренги молодих воїнів призовники.

СПІВДРУЖНІСТЬ

У кожній спортивній секції перед кожним неодмінна вимога: стать значківцем ГПО!

На контролі — розвиток військово-технічних видів спорту. Діють стрілецька, автомобільна, підводного плавання, водно-моторна секції, тренуються любителі радіоспорту.

Заводські яхтсмени, наприклад, щоліта здійснюють захоплюючі подорожі водними шляхами рідної Вітчизни. Вони побували в Києві і Бресті, в Херсоні і Запоріжжі. Відвідуючи місця бойової слави юнаки і дівчата зустрічаються з колишніми фронтовиками, збирають матеріали про мужність, героїзм і відвагу радянських воїнів у роки Великої Вітчизняної.

До послуг спортсменів підприємства — Палац спорту із закритим плавальним басейном на шість доріжок, ігровим залом і залом важкої атлетики, шахово-шашковим клубом, стадіон, два запасних футбольних поля, два волейбольних і один баскетбольний майданчики, стрілецький тир.

З шостої ранку до пізнього вечора панує пожвавлення в Палаці спорту. Тут створено навчальні групи, в яких заводчани готуються до складання нормативів комплексу ГПО. Групи очолили тренер з плавання Анатолій Котенко, позаштатні інструктори по складанню нормативів ГПО Віктор Палаженко, Яків Бушканець, Георгій Мельниченко.

Складання нормативів ГПО набрало на заводі масового характеру. Торік значківцями стали 666 чоловік. 266 металургів одержали золоті значки. А нинішнього року намічено прийняти нормативи у 700 чоловік.

Активно працюють інструктор-методист із виробничої гімнастики Лариса Глазиріна і громадські інструктори Людмила Рудіна, Валентина Осадча, Валентина Гольченко. Всього вони охопили виробничою гімнастикою понад 700 чоловік.

Попереду в складанні нормативів фізкультурного комплексу ГПО — колективи цехів №№ 5 і 7, де за впровадження його відповідають Лідія Лаврик і Григорій Яненко.

Масовість — запорука майстерності. Понад 2000 заводчан тренуються в різних секціях Палацу спорту. Діючи спільно, фізкультурні й дтсаафівські активісти виховали чимало перспективних спортсменів. Серед них — майстри спорту з плавання Юлія Кривчак і Євгенія Ходина, кандидати в майстри спорту з легкої атлетики Сергій Іоненко і Віталій Лєтников, з класичної боротьби — Володимир Ковязін і Валерій Котвицький, із шахів — Микола Мартиненко, Олександр Литвинов, Євген Петровець. Славиться завод своїми багатоборцями ГПО, серед яких апаратник Григорій Яненко, інженер Валентина Соловйова, вимірювальниця Валентина Ушакова, що виступають на обласних і республіканських змаганнях.

М. ВЕНЦКОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

КЛУБ 64 КЛІТИН

БЛИСКАВИЧНО — ЗНАЧИТЬ КРАСИВО

Щойно закінчився трудовий день. Через прохідну Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів почали виходити люди. Серед них — інженер відділу винахідництва, технічної інформації та патентів Геннадій Резников. Він поспішає до спортивного залу обласної ради ДСТ «Авангард», де почалися змагання на першість заводу з шахів. Голова шахової секції ради, він і сам виступає в багатьох поєдинках.

Пам'ятаю, як узимку 1969 року, на третій день після повернення з лав Радянської Армії, Геннадій зайшов до шахової кімнати, де мала початися першість Центральної ради «Авангарду» з шахів серед колективів фізкультури. Товариші включили його до складу команди, і він зайняв перше місце на своїй дошці, випередивши кількох кандидатів у майстри спорту.

Команда заводу, очолювана ним, не раз виходила переможцем змагань на першість обкому профспілки робітників автомобільного, тракторного й сільськогосподарського машинобудування, а також обласної ради товариства «Авангард».

— У роботі, — каже Геннадій, — шахи теж допомагають мені. Іноді доводиться самостійно приймати рішення в лічені хвилини. Так і в шахах, коли у тебе лишається часу всього кілька хвилин.

Мені теж випадала нагода виступати з Геннадієм на республіканських змаганнях і на всесоюзних шахових фестивалях. На фестивалі в місті Алуксні Латвійської РСР, наприклад, він набрав 7 очок з 11 можливих і потрапив у першу десятку. В цьому ж місті він успішно виступив в особистій першості з блискавичної гри.

Останнім часом Геннадій бере участь у заочних змаганнях.

— У європейському турнірі «Вищий клас», — розповідає він, — маю 3 очка з трьох можливих. Боротимусь за перше місце. У фіналі командної першості республіки — 6 очок із 9 можливих. Є шанси потрапити в першу трійку.

Чимало робить Геннадій для пропаганди шахів в області. Не раз проводив семінари шахових суддів.

І ще одне. Геннадій часто влаштовує сеанси одночасної гри та лекції. Постійним супутником Геннадія став фотоапарат. Зберігає він фотознімки, зроблені при коронуванні чемпіонки світу Нони Гаприндашвілі в Ризі, на півфінальних та фінальних матчах претендентів на першість світу, на міжнародному турнірі в Ленінграді.

...До шахівниці, за якою ми сидимо, наближається Іра, донька Геннадія. Їй лише два роки. Вона із заздрістю дивиться на маленькі фігурки і щось тихенько міркує.

— Де кінь? — питає батько.

Донька зосереджено дивиться на фігури, бере білого коня й дає йому.

— Через два-три роки почну її вчити шахової премудрості, — каже Геннадій.

— Судді, включити годинники! — чується впевнена команда. Це починається новий шаховий «рейс», що його поведе головний суддя змагань Геннадій Резников.

Г. ДУБІВКА,
суддя республіканської категорії.

„СПАРТАК“ — „ЗІРКА“ — 1:1

Минулої суботи почався сорок третій чемпіонат СРСР серед клубів другої ліги в українській зоні. Але для житомирців і кіровоградців звітна зустріч була стартовою з таких причин. Спартаківці в першому турі, згідно з жеребкуванням, були вихідні. А «Зірка» через несприятливі погодні умови, які вплинули на підготовку стадіону у Хмельницькому, не провела поєдинку з місцевим «Поділлям». Цей матч перенесено на пізніше.

Гра почалася у високому темпі. Його нав'язали гості, які атакували великими силами. На тринадцятій хвилині одну з комбінацій завершив Леонід Маслов. 1:0, попереду «Зірка». Коли до фінальної сирени лишалося вісімнадцять хвилин, спартаківцям удалося встановити рівновагу.

В. ШАБАЛІН.

РЕПЛІКА

Колька — в бік...

Те, що кожен спортсмен повинен перед відповідальними змаганнями регулярно тренуватись, доводити зайве. А якщо ти хочеш стати значківцем ГПО, то тут і мови не може бути про якийсь перепочинок. Бо комплекс ГПО — для бадьорості, для фізичного гарту кожного з нас. Що ж буває, коли виходять на старти, не потренувавшись?

Для прикладу не шукатимемо відстаючого колективу, а назвемо той, що вважається в місті правофланговим. Ось хоч би колектив тресту «Кіровоградсільбуд». Третина працюючих тут виконала нормативи комплексу ГПО. Але Микола Комісаров, інструктор по спорту, старається охопити заняттями фізкультури максимальну кількість робітників. Назустріч йому, здається, пішли керівники всіх колон, дільниць, спеціалізованих управлінь. На змагання з багатоборства ГПО вони привели своїх підлеглих і самі вийшли на старти. Такі, як Людмила Козак, були в спортивних костюмах і справляли приємне враження на уболівальників. Бо це справжні значківці ГПО — їхні показники склали розрядних нормативів. Та більшість прийшла немов на виробничі збори — дівчата і жінки рушили біговими доріжками стадіону в туфлях і чоботях на каблуках, у вузеньких спідницях, із чоловічими піджаками на плечах — було холодно. «Сильніша» половина мокріла бо заважали хутряні шапки, тісні костюми — за зиму чоловіки прибавили у вазі.

Микола Комісаров спочатку було збентежився: треба, щоб трест закупив костюми для кожного майбутнього значківця. Потім дійшов висновку об'єктивно: для збірних команд має купувати трест. А кожен, хто поважає себе, хто бажає собі бадьорості, хай придбає сам собі спортивний костюм на кожен день, для щоденних тренувань. І тоді ніхто не сміятиметься з його вправ та «рекордів».

М. КРОКУН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер, і суботу.

наша адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 00765. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 187. Тираж 54000.